

РЕШЕНИЕ
№ 640
гр.Перник, 13 декември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и втори ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № **689/2013** г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от С.В.С.,*** против определения в решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1355 размер на предоставената възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилище, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че актът е постановен в нарушение на материалния закон и по конкретно предоставената му помощ не е покрива реално причинените му вреди нанесени от силното земетресение и обезщетението е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде отменено в частта, в която МКВП при МС му е предоставила обезщетение в размер на 7477лв. и вместо него да се постанови друго такова, с което да се определи размер за реално причинените му имуществени вреди. Процесуалния пълномощник на жалбоподателя поддържа жалбата. По същество пледира за отпускане на обезщетение в размер на 12 183лева, посочен в заключението на приетата съдебно-техническа експертиза. Пледира и за присъждане на разноски, като прилага списък на разноските.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България не изпраща представител. В писмено становище изразява доводи за недопустимост на производството и иска да се прекрати. Алтернативно излага съображения за неоснователност на жалбата и иска отхвърлянето ѝ.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. С писмо изх. № 12/Д-1750-1 от 26.02.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му, жалбоподателят е узнал за постановеното решение. Поради обстоятелството, че в това писмо, а и в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че пак жалбата е депозирана в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на

процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционния съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-1750 от 28.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателят е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището му. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището му е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение, въвел е в изпълнение общинския план за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите, която е изготвена въз основа на конструктивно становище. Комисията е дала заключение, че сградата е опасна за обитаване и не подлежи на възстановяване. Даденото проектно решение е разрушаване на сградата, като количествено-стойностната сметка е в размер на 11 160 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 38 797 995 лева, от които 10 000 000 лв. за

възстановителна помощ, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата, а за всички останали оценки над тази стойност помощта да е в размер на 10 000 лева, в която се включват разходи за проектиране и препоръки за изграждане на допълнителна строителна конструкция. С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53''б'' под т. 1355, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателя, засегнато от природно бедствие в размер на 7477 лева. Това е атакувания в настоящето производство акт върху който следва да се осъществи съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на акта, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

При така установеното от фактическа страна и въз основа на целия доказателствен материал по делото, състава намира жалбата за частично основателна. Правните изводи са следните:

Закона за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Акта, е в писмена форма, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и това безспорно се установява от доказателствата по делото. При това положение ответника е следвало да издаде акта при стриктно спазване разписаните правила в ПОД на МКПВ при МС, касателно чл. 29, ал. 2 и след изясняване на всички факти и обстоятелства имащи значение за случая. От доказателствения материал по делото, който като неоспорен от страните се цени в цялост е видно, че административния орган е започнал процедура по предоставяне на средства за възстановителна помощ на пострадало от природно бедствие-земетресение лице. В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със

законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо, което в случая не е сторено. Не подлежи на доказване и е безспорно, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 000мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. След като ответника е приел, че молителя е пострадало лице от природно бедствие е бил длъжен да оцени постъпилото искане на Кмета на община Перник за финансиране, съгласно чл. 29, ал. 2 от правилника във вр. с пар. 1 от допълнителните му разпоредби, това е нормативно установения ред. Доказателства за спазване на тези норми от страна на ответника по жалбата не са налице. В административната преписка съществува доклад за предоставяне на средства, в които са определени правила и критерии и който не може да се приеме, че е незаконосъобразен, тъй като е изцяло в компетентността на ответника. Проблема в случая е, че в него не е застъпено принципно решение касателно сгради обявени за разрушаване, поради което в случая не се доказва как е определен размера за подпомагане. В него се говори за нарушена конструкция на сгради, за последващи действия по проектиране и препоръки за изграждане на допълнителна строителна конструкция, но не и за сгради обявени за негодни, опасни и подлежащи на разрушаване, т.е в казуса липсват мотиви, от които да е видна волята на органа. Налага се убеждението, че органът при постановяване на това решение по отношение на настоящия жалбоподател се е произнесъл без да е прочел конструктивното становище, в което ясно и недвусмислено е написано от лица, разполагащи със съответна квалификация в тази област, че сградата е за разрушаване и не подлежи на възстановяване. Както се спомена по-горе може би помощта е отпусната в размер на 70% от оценката, съгласно коментирания доклад, но настоящия състав не може и не следва да гадае как и по-какъв начин се получава помощта в предоставения размер. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който не успя да докаже как е определил размера на помощта за възстановяване. При липса на изложени фактически и правни основания, както и на мотиви в тази връзка, защо не приема изготвеното конструктивно становище, ведно с оценителната експертиза и защо не взема предвид експертната оценка, която е в размер на 11 160лв. настоящия състав намира, че е налице съществено процесуално нарушение на административно производствените правила и не може да осъществи цялостен контрол за законосъобразност върху атакувания акт в частта, с която е отказал да предостави средства до размера на експерт-оценителите, така както е поискано от Кмета на общината.

При преценката си относно характера на допуснатото от административния орган нарушение, решаващият състав намира, че същото е съществено, тъй като не са съобразени от комисията относими доказателства свързани с характера и размера на щетите, наличието или липсата на минимално необходимите битови условия за живеене.

При отмяна на административния акт според правилото на чл.173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган - МКВП към

МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата, на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер е тя. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение. При новото произнасяне ответника следва да вземе в предвид и издадената заповед № 272 от 19.02.2013г. на Кмета на община Перник, с която е разпоредено жилищната сграда, за която е отпусната помощта да се премахне в срок от настоящия жалбоподател, която заповед напълно кореспондира с конструктивното становище. По отношение на констатираните по-горе нередности състава приема, че при издаването на акта са нарушени разпоредбите на чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК и акта следва да се отмени в частта за разликата от 7 477лв. до 11160лв. и делото да се изпрати като преписка на МКВП при МС за ново произнасяне при спазване на чл. 29, ал. 2, във вр. с пар. 1 от правилника.

В пледоарията по същество и в писмени бележки адвокат пълномощника набляга, че следва да бъде присъдено обезщетение в размер за реално причинени вреди, които е нанесло природното бедствие върху недвижим имот, собственост на жалбоподателя. Претендираното обезщетение е в размер на 12 183лева, съгласно заключението на съдебно техническата експертиза. С тези доводи настоящия състав не може да се съгласи. В случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или да предостави средства, с които да се възстановят част от щетите по засегнатия имот, но не и да го обезщети напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, нито в условията на чл. 36 от правилника. Обезщетяване на физически и юридически лица за реално причинените им вреди е допустимо само при и по повод извършване на нормативно установени действия за защита при бедствия, в каквато хипотеза не попада жалбоподателя. При това положение жалбата, в частта с която се иска изменение на размера на атакуваното решение и присъждане на действителни вреди в размера посочен в съдебно техническата експертиза се отхвърля като неоснователно.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски, ответника по жалбата следва да бъде осъден да заплати направените по делото разноски, съгласно представен по делото списък на разноски. До приключване на устните състезание не е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, поради което същото се присъжда в целия размер. Разноските са в размер на 510лева и представляват договорено и заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 386033 от 08.11.2013г. в размер на 500лв. и 10лв. държавна такса за образуване на производството.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. и чл. 173 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С.В.С.,*** решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1355, в частта, за разликата до размера поискан от Кмета на община Перник по отношение на С.В.С..

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВП при МС за изпълнение указанията на съда.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.В.С.,***, в частта, с която се иска присъждане на обезщетение в размер за реално причинени вреди, които е нанесло природното бедствие върху недвижимия му имот.

ОСЪЖДА МКВП при МС да заплати на С.В.С.,*** разноси в размер на 510лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховния административен съд на Република България.

Съдия:/п/